

løse problemet ad den vej, eller hvorvidt man kan vælge den anden vej, den økologiske omstilling, omlægning med nogle meget lettere bredspektrede investeringer.

Hvis man går den hollandske vej, er det netop, fordi man tror på et enkelt teknisk fix i meget høj grad. Nu er der også forskellige erfaringer fra Holland, men der er især den der med det tekniske fix. Så kan man måske oven i købet bede om statstilskud til at separere gyllen, og hvad ved jeg, og det er selvfølgelig den linje, vi er uenige om.

Omkring dybstrøelse skal jeg bare endnu en gang, da vi skal videre, henviser til de erfaringer og målinger, som er beskrevet i Husdyrbrug nr. 14 fra 1999, og når vi så har læst den i fællesskab, kan vi jo tage diskussionen.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Hans Christian Schmidt for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen der er ingen grund til at slå op i noget hæfte for at diskutere, hvordan man kører dybstrøelse ud. Nu er vi kommet over gyllen.

Jeg vil hellere sige til hr. Søren Kolstrup, og hurtige svar behøver han heller ikke at give mig: Lad nu være med at miskreditere de økologiske landmænd. De gør det godt.

De forsøger også at lave bæredygtig udvikling, og jeg synes ikke, det klæder Enhedslisten at forsøge at bringe dem i en situation, som om de ikke skulle overholde de spilleregler, der findes. Det gør de selvfølgelig. Det synes jeg hr. Søren Kolstrup skulle lægge som linje for eftertiden.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Hr. Hans Christian Schmidt tror jeg talte sort, meget sort. Jeg ved ikke, hvem det er, der taler om, at der var nogle, der skulle undtages fra nogle regler. Jeg prøvede på at fremføre, at der var nogle gode erfaringer, som man kunne optimere i forbindelse med en omlægning.

Der tror jeg, der er noget, hr. Hans Christian Schmidt meget grundlæggende har misforstået.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg må med det samme bekendtgøre, sandsynligvis ikke til nogens overraskelse, at jeg ikke kan støtte forslaget her.

Der er i det her samfund en svineforskrækkelse, som bygger på ideologi og på manglende viden og tynde forudsætninger, og uanset hvad hr. Søren Kolstrup så mener om det også på en ophidselse viderebragt af tv-journalister og andre af den art.

Med hensyn til det der med, om vi når 22-23 millioner, eller om vi virkelig mener, at vi kan have 30-35 millioner: Jamen hvem kan vurdere, om vi i et land skal have 15 millioner eller 22 millioner eller 30 millioner? Vi laver ca. fire gange så mange svin, som vi selv spiser. Japanerne laver sandsynligvis fem gange så mange biler, som de selv kører i. Jeg mener, at det jo er den måde, vi sådan indretter os på i et samfund. Vi har specialiseret os i at lave grise.

Svin skal vi da selvfølgelig lave i det forhold, som naturen kan bære. Det er det, det handler om, og hvem kan vurdere, om det er 15 millioner eller 22 millioner eller 30 millioner? Det kan jeg ikke se på de tal alene, og det kan folk ikke, som ikke har noget forhold til så mange nuller efter nogle andre cifre.

Der har været en diskussion her, og det er helt rigtigt, som hr. Jørn Jespersen fremfører, at det anføres i det der hæfte fra DMU om ammoniakfordampning, at tålegrænsen er overskredet mange steder. Det er fuldstændig korrekt. Det, jeg bare vil sige til det, er jo, at vi jo har planlagt vores svineproduktion ikke efter ammoniakfordampning, men efter nitratudledning. Jeg har faktisk i mange år været kritisk over for, at man ikke gik mere efter ammoniakfordampningen. Den er så blevet reduceret af forskellige årsager alligevel.

Der er jo så bare det, at det jo heller ikke alene er ammoniakfordampningen, som giver syreregn. Der er jo forskellige andre luftarter, som er med til at give den forsuring, og hvis man nu forestiller sig, at samfundet som helhed uden svineproduktion overhovedet lå lige på grænsen af den tålegrænse på grund af biludstødning, og hvad det i øvrigt er, vi laver forsuringen ved, er det klart, at så skal der ikke mange svin til, før vi vipper over grænsen. Det kunne jo godt være en del af forklaringen.

Der er lidt forskellige holdninger til, hvor meget af syreregnen landbruget er skyld i. Det rigtige er nok omkring 30 pct., og det er selvfølgelig-